

ЗАТВЕРДЖЕНО:
розпорядженням Президії НАН України
від 15 11 2015 р. № 716

СТАТУТ
ДУНАЙСЬКОГО
БІОСФЕРНОГО ЗАПОВІДНИКА
НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ НАУК УКРАЇНИ
(нова редакція)

ІДЕНТИФІКАЦІЙНИЙ КОД – 05540310

м. Вилкове 2015

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Дунайський біосферний заповідник Національної академії наук України (далі – заповідник) створено на базі природного заповідника «Дунайські плавні» Указом Президента України від 10 серпня 1998 року № 861/98 «Про створення Дунайського біосферного заповідника» і підпорядковано Національній академії наук України.

Дунайський біосферний заповідник НАН України є правонаступником природного заповідника «Дунайські плавні» Академії наук УРСР, який було створено згідно з постановою Ради Міністрів Української РСР від 23 квітня 1981 року № 203 «Про організацію державного заповідника «Дунайські плавні».

Рішенням ЮНЕСКО від 2 лютого 1999 року заповідник включено до світової мережі біосферних заповідників у складі білатерального румунсько-українського біосферного резервату «Дельта Дунаю».

2. Заповідник перебуває у віданні Національної академії наук України і входить до складу Відділення загальної біології НАН України. Науково-методичне керівництво заповідником здійснює Державна установа «Інститут морської біології НАН України» та Інститут проблем ринку та економіко-екологічних досліджень НАН України.

3. Заповідник є природоохоронною, науково-дослідною установою міжнародного значення, що створена з метою збереження в природному стані типових або унікальних природних комплексів української дельти Дунаю з усією сукупністю їх компонентів, вивчення природних процесів і явищ, що відбуваються в них, розробки наукових зasad охорони природи, екологічного моніторингу навколошнього природного середовища, його змін під дією антропогенних факторів, екологічної освіти і виховання населення, раціонального використання природних ресурсів.

Загальна площа заповідника складає 50 252,9 га з протоками і внутрішніми водоймами та двокілометровою смugoю в акваторії Чорного моря, у т. ч. 23 957 га, що надані йому в постійне користування, та 26 295,9 га, що включено до його складу без вилучення у землекористувачів.

Враховуючи природні процеси безперервного дельтоутворення, до складу території заповідника автоматично входять всі новоутворення (острови, коси тощо) авандельти морської частини заповідника з урахуванням заповідної двокілометрової смуги Чорного моря.

4. Заповідник є бюджетною, неприбутковою науковою установою з правами юридичної особи. У своїй діяльності заповідник керується Законом України «Про природно-заповідний фонд України», іншим чинним законодавством, Статутом НАН України, Основними принципами організації та діяльності науково-дослідного інституту Національної академії наук України та іншими нормативними актами НАН України і цим Статутом.

5. Економічну основу діяльності заповідника становить бюджетне фінансування, яке має дві складові:

- загальний фонд, що містить обсяг надходжень на фінансування науково-дослідних робіт, цільових наукових і науково-технічних програм, проектів, тем та ініціативних розробок;

- спеціальний фонд, який складається із коштів, отриманих за виконання господарських робіт, за проведення економічної, в тому числі зовнішньоекономічної, діяльності за профілем заповідника, та набутих іншим шляхом, не забороненим законом.

5.1. Згідно зі статтею 47 Закону України «Про природно-заповідний фонд України» заповідник має власні кошти, в тому числі може мати їх в іноземній валюті. Для цього заповідник може здійснювати діяльність, яка, при проведенні її в межах заповідних територій, не суперечить їх цільовому призначенню, а також надавати відповідно до чинного законодавства платні послуги, які можуть надаватися бюджетними науковими установами та бюджетними установами природно-заповідного фонду.

Власні кошти заповідника не підлягають вилученню і використовуються для здійснення заходів щодо охорони заповідника.

5.2. Надання податкових та інших пільг з метою забезпечення збереження заповідника, створення умов для ефективного виконання покладених на заповідник завдань здійснюється на підставі законодавства України.

При здійсненні господарської діяльності заповідник може приймати будь-які рішення і виконувати будь-які дії, які не суперечать чинному законодавству і завданням з охорони природно-заповідного фонду.

6. Заповідник користується на правах оперативного управління основними фондами та обіговими коштами, іншим майном, яке закріплene за ним Президією НАН України на умовах безстрокового користування без права зміни його форми державної власності.

7. Заповідник має самостійний баланс, реєстраційні рахунки, відкриті в територіальному органі Державної казначейської служби України, поточний рахунок в банках державного сектору, а також валютні рахунки в установах, банку, круглу печатку із своїм найменуванням, кутовий та інші штампи, емблему.

8. Заповідник не рідше одного разу на п'ять років звітує про свою наукову і науково-організаційну діяльність перед Відділенням загальної біології НАН України і Президією НАН України в разі потреби.

9. Повне найменування заповідника:

українською мовою – ДУНАЙСЬКИЙ БІОСФЕРНИЙ ЗАПОВІДНИК
НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ НАУК УКРАЇНИ;

російською мовою – ДУНАЙСКИЙ БІОСФЕРНЫЙ ЗАПОВЕДНИК
НАЦИОНАЛЬНОЙ АКАДЕМИИ НАУК УКРАИНЫ;

англійською мовою – THE DANUBE BIOSPHERE RESERVE OF THE
NATIONAL ACADEMY OF SCIENCES OF UKRAINE.

Скорочене найменування

українською мовою – ДБЗ НАН України;

російською мовою – ДБЗ НАН Украины;

англійською мовою – DBR NAS Ukraine.

10. Місцезнаходження заповідника: 68355, Україна, Одеська область, Кілійський район, м. Вилкове, вул. Татарбунарського повстання, 132а.

2. НАУКОВА, НАУКОВО-ОРГАНІЗАЦІЙНА ТА ГОСПОДАРСЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ ЗАПОВІДНИКА

11. Основними завданнями заповідника є:

- проведення фундаментальних і прикладних досліджень в сфері охорони навколишнього природного середовища і заповідної справи;
- розробка та впровадження стратегії і тактики охорони природних комплексів;
- збереження унікальної системи та структури екологічно-збалансованого використання природних ресурсів з урахуванням існуючих традицій, рекомендацій програми ЮНЕСКО «Людина і біосфера», міжнародного досвіду і на основі відповідних угод/договорів з природокористувачами, а також вдосконалення заповідного режиму на основі наукових даних;
- здійснення екологічної освіти, природоохоронної пропаганди з метою привернення уваги громадськості до проблем ДБЗ та охорони природи у регіоні, поширення екологічних знань, участі у підготовці кваліфікованих кадрів природоохоронного профілю;
- вивчення змін природних комплексів під дією антропогенних факторів та впровадження заходів, що стимулюють їх антропогенну трансформацію;
- забезпечення розвитку міжнародного співробітництва в рамках програми ЮНЕСКО «Людина і біосфера».

12. Відповідно до основних завдань основними напрямами наукової діяльності Заповідника є:

- комплексні дослідження наземних і водних екосистем, в тому числі біорізноманіття;
- розроблення наукових основ охорони навколишнього середовища та сталого розвитку;
- проведення наукового аналізу стану природного середовища, порушеного антропогенною діяльністю.

13. З цією метою заповідник:

- розробляє за участю наукового колективу основні напрями наукових досліджень, які погоджуються Відділенням загальної біології НАН України та затверджуються НАН України;
- складає, затверджує і виконує план науково-дослідних робіт, вирішує питання їхнього матеріально-технічного і фінансового забезпечення. Наукові дослідження на території заповідника можуть здійснюватися іншими науково-дослідними установами та організаціями на основі єдиних програм і планів науково-дослідних робіт та спеціальних угод між цими установами, організаціями і заповідником;

- вивчає, аналізує та узагальнює наукові досягнення. Основною формою узагальнення наукових досліджень та спостережень на території заповідника є «Літопис природи»;
- розробляє прогнози та експертизи з відповідних напрямів науки, організовує, проводить та бере участь у конкурсах наукових робіт (проектів, заявок), у міжнародному співробітництві в галузі охорони, вивчення і використання територій та об'єктів природно-заповідного фонду басейну Нижнього Дунаю та Північно-Західного Причорномор'я на основі багатосторонніх та двосторонніх міжнародних угод, в розробці і реалізації міжнародних наукових, науково-екологічних і інших програм, забезпечує обмін необхідною інформацією, бере участь у створенні на суміжних територіях дунайської дельти нових об'єктів природно-заповідного фонду, організує спільну підготовку і обмін науковців і фахівців, еколого-виховну та видавничу діяльність;
- проводить конференції, семінари, наради, симпозіуми, виставки, наукові школи, в тому числі міжнародні;
- здійснює інформаційну та видавничу діяльність, засновує наукові видання;
- здійснює підготовку наукових кадрів через аспірантуру, докторантуру, стажування, в тому числі за кордоном.

14. Заповідник забезпечує високу якість досліджень, систематичне накопичення і узагальнення наукових результатів, створення умов для реалізації творчих можливостей наукового колективу та соціальний захист працівників.

Штатні посади наукові працівники займають згідно з відповідними положеннями, які діють в НАН України. Наукові співробітники обираються за конкурсом та проходять атестацію згідно з чинним законодавством.

15. Заповідник самостійно розробляє штатний розпис в межах наявних коштів і затверджує його в установленому в НАН України порядку.

16. Заповідник преміює працівників відповідно до Положення про преміювання, здійснює інші види стимулювання праці співробітників.

17. Заповідник укладає у установленому порядку угоди і договори про наукове та науково-технічне співробітництво з установами та організаціями, в тому числі зарубіжними і міжнародними.

18. Заповідник у порядку, установленому чинним законодавством та нормативними актами НАН України, вирішує питання про вступ до спілок, асоціацій та ведення інших форм спільної діяльності з організаціями та підприємствами, включно і з закордонними.

19. З метою застосування науково-технічних розробок у виробництві заповідник у порядку, установленому в НАН України, використовує різні форми зв'язку науки з виробництвом.

20. Кошти, одержані заповідником, а також набуте за рахунок цих коштів майно, належать йому на правах оперативного управління і використовуються для здійснення наукових досліджень, підготовки наукових

кадрів, розвитку матеріально-технічної та соціальної бази та на інші цілі, передбачені Статутом.

21. Заповідник з метою поширення екологічних знань, формування свідомого підходу до питань охорони природи, забезпечення широкої підтримки населенням регіону природоохоронних акцій заповідника, профілактики правопорушень здійснює еколого-освітню, виховну та рекреаційну діяльність.

21.1. Для здійснення еколого-освітньої, виховної та рекреаційної діяльності у складі заповідника створюється відповідний підрозділ.

21.2. Еколого-освітня робота проводиться шляхом організації екологічного туризму і екскурсій, випуску друкованої продукції, семінарів, «круглих столів», лекцій, виступів в пресі, по радіо і телебаченню, створення і показу кіно- і відеопродукції тощо.

21.3. Навчально-виховна робота в учебних закладах, що проводиться на території заповідника, здійснюється на основі угод.

22. Режим та охорона заповідника є одним із пріоритетних напрямків роботи заповідника.

22.1. Для заповідника встановлюється диференційований режим охорони, відтворення та використання природних комплексів згідно з наступним функціональним зонуванням території:

- заповідна зона – територія колишнього природного заповідника «Дунайські плавні», східна частина о. Стамбульський – 15 134,27 га;
- зона регульованого заповідного режиму – територія Стенцівсько-Жебриянівських плавнів – 7 234,56 га;
- буферна зона – смуга Чорного моря і Жебриянівської бухти, південна частина о. Єрмаків, плавні між Жебриянським пасмом та морським краєм дельти, частина о. Стамбульський – 19 049,19 га;
- зона антропогенних ландшафтів – північна частина о. Єрмаків, Жебриянське пасмо, городні ділянки та пасовища навколо м. Вилкове, прибережна захисна смуга проток р. Дунаю (Бистре (Новостамбульське), Очаківське гирла), прилегла частина акваторії Чорного моря, верхів'я озера Сасик та частина Джантшайського лиману – 8 834,88 га.

22.2. Режим перелічених зон встановлено відповідно до вимог Закону України «Про природно-заповідний фонд України» і деталізовано в Положенні про Дунайський біосферний заповідник та у Проекті організації території та охорони природних комплексів заповідника, які згідно з чинним законодавством затверджуються відповідним уповноваженим центральним органом виконавчої влади з питань екології та природних ресурсів України (далі – Мінприроди України).

23. Згідно з чинним законодавством може бути передбачено виділення земельних ділянок для задоволення господарських потреб заповідника та його працівників у сінокосах, випасах, городах та паливі відповідно до встановлених нормативів.

24. У межах заповідника відповідно до Закону України «Про природно-заповідний фонд України», з додержанням вимог інших чинних нормативних актів, здійснюється використання природних ресурсів.

24.1. Використання природних ресурсів на території заповідника може здійснюватися самим заповідником або іншими (сторонніми) установами, підприємствами, організаціями відповідно до угоди із заповідником та під його контролем.

24.2. Використання природних ресурсів у заповіднику здійснюється в межах лімітів, затверджених в установленому законодавством порядку, за дозволами, що видаються уповноваженими державними органами.

24.3. У відповідних функціональних зонах заповідника допускається проведення рибальства за перепустками адміністрації заповідника та діяльність риболовецьких станів. Риболовецькі стани можуть використовуватись адміністрацією заповідника для своїх цілей – розміщення наукових експедицій, служби державної охорони тощо.

В межах ділянок, виділених для вилову риби, Науково-технічна рада заповідника визначає умови його здійснення, кількість та асортимент знарядь лову, терміни та способи лову, кількість рибалок тощо.

24.4. Відповідно до Закону України “Про рослинний світ” та зонування заповідника на його території в порядку спеціального використання природних рослинних ресурсів може здійснюватися викошування очерету.

Заготівля очерету проводиться в межах відповідних лімітів і на підставі дозволів у всіх функціональних зонах заповідника, за винятком заповідної зони.

25. В зоні державного кордону України і Румунії на території заповідника можуть знаходитись військові прикордонні наряди згідно із Законом України «Про Державний кордон України».

26. В разі термінової необхідності, за рішенням Науково-технічної ради заповідника, на території заповідника можуть проводитися заходи, спрямовані на охорону природних комплексів, ліквідацію наслідків аварій, стихійного лиха, не передбачені Проектом організації території заповідника та охорони його природних комплексів.

27. Державний контроль за додержанням природоохоронного режиму заповідника здійснюється Мінприроди України, його органами на місцях та іншими спеціально уповноваженими державними органами.

27.1. Громадський контроль за додержанням режиму заповідника здійснюється громадськими інспекторами охорони навколошнього природного середовища України, які здійснюють свою діяльність відповідно до Положення про громадський контроль у галузі охорони навколошнього природного середовища.

28. Охорона території заповідника покладається на його службу державної охорони, яка відповідно до Закону України “Про природно-заповідний фонд України” має статус правоохоронного органу і входить до складу служби державної охорони територій та об'єктів природно-заповідного фонду України.

28.1. Очолює службу державної охорони заповідника директор та заступник директора з охорони і природокористування, а до її складу входять інспектори служби державної охорони заповідника.

28.2. Інспектори працюють, головним чином, у режимі підсумованого обліку робочого часу, проживають на кордонах, які розташовані на території заповідника. При організації охорони Стенцівсько-Жебриянівських плавнів, Жебриянського пасма, верхів'я озера Сасик та Джантшейського лиману можливе розміщення інспекторів в прилеглих до цих територій населених пунктах.

28.3. Працівники служби державної охорони заповідника мають право:

- вимагати від громадян і службових осіб пояснення у зв'язку з порушенням режиму охорони території заповідника;
- перевіряти у громадян та службових осіб посвідчення на право перебування, використання природних ресурсів та здійснення іншої діяльності в межах заповідника;
- доставляти порушників природоохоронного законодавства у територіальні органи внутрішніх справ чи до виконавчого комітету селищної, сільської ради з метою з'ясування особи;
- складати протоколи про порушення вимог законодавства, надсилати їх відповідним органам для притягнення винних осіб до відповідальності;
- вилучати у порушників предмети та знаряддя незаконного використання природних ресурсів, транспортні засоби, відповідні документи;
- проводити особистий огляд осіб, речей, транспортних засобів та перевірку знарядь і продукції, одержаної в результаті природокористування;
- здійснювати фото- та відеофіксацію порушників та вчинених ними дій;
- здійснювати особистий огляд осіб, речей, транспортних засобів та перевірку знарядь і продукції, одержаної в результаті природокористування;
- безперешкодно відвідувати підприємства, установи, організації, судна, човни та інші транспортні засоби в межах території заповідника для перевірки додержання законодавства про охорону навколишнього природного середовища та природно-заповідний фонд;
- вносити пропозиції до відповідних державних органів про припинення, зупинення чи обмеження будь-якої діяльності, що порушує вимоги законодавства про природно-заповідний фонд, давати обов'язкові для виконання приписи з метою усунення порушень, виявлених у межах заповідника.

28.4. Працівники служби державної охорони заповідника під час виконання службових обов'язків мають право на носіння форми встановленого зразка, табельної зброї та інших спеціальних засобів відповідно до законодавства України.

28.5. Законодавством України забезпечується правовий і соціальний захист працівників служби державної охорони природно-заповідного фонду.

29. Заповідник здійснює обробку персональних даних відповідно до вимог Закону України «Про захист персональних даних».

3. МАЙНО ТА КОШТИ ЗАПОВІДНИКА

30. Майно заповідника складають основні фонди та обігові кошти, вартість яких відображається в самостійному балансі заповідника, закріплений за ним Президією НАН України в оперативне управління та безстрокове користування без права зміни форми його державної власності.

31. Кошти і майно заповідника утворюються за рахунок бюджетних асигнувань, коштів від госпрозрахункової діяльності, зовнішньоекономічної діяльності, благодійних внесків і пожертвувань юридичних та приватних осіб, в тому числі іноземних, а також на іншій основі, що не суперечить чинному законодавству.

32. Майно та кошти заповідника використовуються згідно зі статутними цілями та завданнями.

33. Заповідник має право в порядку, встановленому в НАН України, на укладання договорів оренди майна, у тому числі нерухомого, що обліковується на балансі заповідника.

34. При здійсненні фінансової діяльності заповідник може приймати будь-які рішення і виконувати будь-які дії, які не суперечать чинному законодавству і завданням з охорони та збереження природно-заповідного фонду.

35. Порядок володіння, використання та розпорядження майном і коштами заповідника, передбаченими або утвореними за рахунок коштів з будь-яких джерел, визначається чинним законодавством і НАН України.

4. СТАТУТ І СТРУКТУРА ЗАПОВІДНИКА

36. Статут заповідника є основним актом, який регулює його діяльність.

37. Статут розробляється дирекцією заповідника після обговорення в колективі, приймається Науково-технічною радою, погоджується з Відділенням загальної біології НАН України і набуває чинності після затвердження Президією НАН України та державної реєстрації.

38. Протягом терміну дії Статуту в нього за рішенням НАН України можуть бути внесені зміни і доповнення, які вносяться в порядку, визначеному в п. 37 цього Статуту.

39. Структура заповідника розробляється дирекцією, розглядається Науково-технічною радою та затверджується директором заповідника. Структурними підрозділами заповідника є: науково-дослідний відділ, а також управлінські й науково-допоміжні підрозділи і служби. Для розв'язання конкретних завдань у заповіднику можуть створюватися тимчасові наукові колективи, в тому числі на контрактній основі.

5. УПРАВЛІННЯ ЗАПОВІДНИКОМ

40. Управління заповідником здійснюється на основі і в порядку, встановленому цим Статутом.

41. Заповідник очолює директор, якого призначає Президія НАН України за поданням Відділення загальної біології НАН України та за погодженням з Мінприроди України із числа провідних вчених з науковим ступенем.

Директор керує заповідником і відповідає за його діяльність перед Національною академією наук України.

42. Науково-технічна рада заповідника є колегіальним дорадчим органом управління науковою і науково-технічною, природоохоронною, еколого-виховною діяльністю установи. Науково-технічна рада приймає рішення та виробляє рекомендації в межах своєї компетенції, яку визначає цей Статут.

43. Науково-технічна рада заповідника – є колегіальним дорадчим органом управління науковою і науково-технічною, природоохоронною, еколого-виховною діяльністю установи. Вона створюється та функціонує відповідно до ст. 42 Закону України «Про природно-заповідний фонд України», Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність», цього Статуту, Положення про ДБЗ та інших нормативних актів.

Положення про Науково-технічну раду погоджується Мінприроди України та затверджується НАН України.

Головою науково-технічної ради є за посадою директор заповідника, заступником голови – заступник директора, секретарем – учений секретар заповідника або науковий працівник, на якого покладено виконання обов'язків вченого секретаря.

44. До складу науково-технічної ради входять провідні фахівці заповідника та провідні вчені і спеціалісти, які не працюють у заповіднику. До складу Науково-технічної ради заповідника також можуть входити представники органів влади і місцевого самоврядування, природокористувачів, засобів масової інформації. Кількісний та персональний склад науково-технічної ради погоджується Мінприроди України і затверджується Відділенням загальної біології НАН України за поданням адміністрації заповідника. Кількісний склад членів науково-технічної ради до 25 осіб.

Науково-технічна рада заповідника обговорює основні напрями його наукової і науково-технічної діяльності і пропонує їх до затвердження НАН України. Науково-технічна рада розглядає питання:

- пов'язані з удосконаленням структури заповідника;
- координації та наукового співробітництва з іншими організаціями і установами;
- проведення нарад і конференцій;
- міжнародного наукового співробітництва заповідника;
- науково-видавничої діяльності; підтримку видатних наукових праць, наукових відкриттів та винаходів для присудження премій та медалей, в тому числі міжнародних;
- висунення та обговорення кандидатур на посаду директора заповідника, а також кандидатури на призначення заступників директора з

охорони і природокористування, з загальних питань, вченого секретаря заповідника;

- обрання наукових працівників за конкурсом;
- порушення клопотань про присвоєння працівникам заповідника вчених та почесних звань;
- підтримка кандидатів у дійсні члени (академіки) і члени-кореспонденти Національної академії наук України.
- підготовки програм, проектів науково-дослідних і дослідно-конструкторських робіт;
- атестації наукових працівників.

Розглядає річний звіт про наукову роботу заповідника та інші питання, які передбачені цим статутом.

Аналізує стан реалізації наукових досліджень, їх матеріально-технічного та фінансового забезпечення, підготовки наукових кадрів.

45. Науково-технічна рада має право приймати рішення, якщо на засіданні присутні не менше як 1/2 її складу, за винятком випадків розгляду кадрових питань, де обов'язкова присутність 2/3 складу Науково-технічної ради. Рішення вважаються прийнятими, якщо за них голосувало більше 50% присутніх членів ради.

46. Згідно з рекомендаціями Севільської стратегії для біосферних резерватів, спрямованої на вирішення питань їх управління, а також координації зусиль зацікавлених сторін щодо охорони та використання території заповідника при установі може бути створена Координаційна (Консультативна) рада з відповідним представництвом.

47. Заступники директора заповідника з охорони та природокористування, з загальних питань та учений секретар призначаються на посаду директором заповідника та затверджуються НАН України в установленому порядку.

Їх компетенція встановлюється директором за розподілом обов'язків та визначається посадовими інструкціями.

48. Інші співробітники заповідника приймаються та звільняються з посади директором згідно з законодавством про працю. Посади наукових працівників заміщаються за конкурсом у порядку, встановленому в НАН України.

49. Відносини дирекції з трудовим колективом регулюються чинним законодавством та колективним договором.

6. МІЖНАРОДНА ДІЯЛЬНІСТЬ

50. Заповідник входить до Світової мережі біосферних заповідників ЮНЕСКО у складі білатерального румунсько-українського біосферного резервату «Дельта Дунаю» (сертифікат ЮНЕСКО від 02.02.1999) та узгоджує свою міжнародну діяльність в рамках цієї мережі з Національним комітетом України з програмами ЮНЕСКО «Людина і біосфера».

51. Міжнародну діяльність заповідник здійснює згідно з нормами чинного законодавства України, відповідними міжнародними нормами, Севільською стратегією ЮНЕСКО (1995 р.) та Положенням про Світову мережу біосферних резерватів ЮНЕСКО (1995 р.).

52. Заповідник самостійно і в складі транскордонного румунсько-українського біосферного резервату «Дельта Дунаю» бере участь у міжнародному співробітництві в галузі охорони і збереження біологічного і ландшафтного різноманіття, у виробленні моделі гармонійного поєднання охорони навколошнього природного середовища та сталого розвитку регіону, зокрема у:

53. Співробітництві з виконання та дотримання норм міжнародних приватних документів в галузі охорони природи і заповідної справи;

54. Розробці та реалізації міжнародних наукових, науково-екологічних та інших програм і проектів, в тому числі в рамках взятих на себе Україною заповідних міжнародних зобов'язань;

55. Забезпечення обміну науковою інформацією, організації спільної підготовки науковців і фахівців, здійснення еколого-виховної та видавничої діяльності, міжнародного екологічного туризму.

56. В рамках білатерального румунсько-українського біосферного резервату заповідник координує діяльність з румунською стороною через спільно створювану Координаційну раду.

57. Заповідник може здійснювати зовнішньоекономічну діяльність згідно з чинним законодавством України та відповідними міжнародними нормами.

58. Заповідник може входити до міжнародних природоохоронних асоціацій, об'єднань, організацій тощо згідно з нормами чинного законодавства України, відповідними міжнародними нормами за умови узгодження з Національною академією наук України, а також Національним комітетом України з програмами ЮНЕСКО «Людина і біосфера».

7. РЕОРГАНІЗАЦІЯ І ЛІКВІДАЦІЯ ЗАПОВІДНИКА

59. Реорганізація заповідника проводиться відповідно до чинного законодавства Президією НАН України за поданням Відділення загальної біології НАН України або одного із віце-президентів НАН України згідно з розподілом обов'язків.

Ліквідація заповідника проводиться Указом Президента України та відповідним рішенням ЮНЕСКО з додержанням вимог міжнародних договорів та міжнародних програм, учасником яких є Україна. При ліквідації заповідника його майно переходить іншій неприбутковій організації за рішенням НАН України.

60. При реорганізації і ліквідації заповідника працівникам, що звільняються, гарантується дотримання їхніх прав і інтересів відповідно до чинного законодавства.

Проприетарно

Івана Григоровича аркушів.

Начальник відділу науково-правового
змісництва діяльності НАН України
С.М. Черновська

